

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/156/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217225555
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7217225555.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcov: 1. A. B., C. D., nar.XX.X.XXXX, bytom E. XXX/X, F., 2. G. E., C. B., nar.XX.X.XXXX, bytom E. XXX/X, F., 3. D. D., C. B., nar. X.X.XXXX, bytom H. F. I. XXX/XX, F. - J. a 4. J. K. B., E., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX/X, F., všetci zastúpení JUDr. Martinom Fabiánom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovaným: 1. LUMONT, s.r.o. v likvidácii, IČO: 36 195 324, so sídlom v Košiciach, Pekná 8959/1, 2. ORANGE Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom Metodova 8, Bratislava, 3. Obec L., IČO: 00 323 951, so sídlom Belža č. 80, Seňa, 4. Slovenský plynárenský priemysel a.s., IČO: 35 815 256, so sídlom Mlynské Nivy č.44/A, Bratislava, v konaní o vylúčenie veci z exekúcie o trovách konania, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Košice – okolie č.k. 15C/351/2017-216 zo dňa 17.1.2022 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Košice – okolie ako súd prvej inštancie uznesením č.k. 15C/351/2017-216 zo dňa 7.1.2022 v konaní o vylúčenie veci z exekúcie rozhodol o náhrade trov konania žalobcov v 1. až 4. rade voči žalovaným v 2., 3. a 4. rade tak, že náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že uznesením č.k. 15C/351/2017-160 zo dňa 3.9.2020 v konaní o vylúčenie veci z exekúcie bolo rozhodnuté tak, že konanie bolo zastavené z dôsledku späťvzatia žaloby(výrok I.), II. výrokom bola priznaná náhrada trov konania žalobcov proti žalovanému v 1. rade vo výške 100% a III. výrokom náhradu trov konania voči žalovaným v 2. až 4. rade nepriznal. Uznesením Krajského súdu v Košiciach v dôsledku odvolania žalobcov zo dňa 16.3.2021 bolo vyššie uvedené uznesenie v jeho napadnutom III. výroku o trovách konania zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Okresný súd Košice – okolie opätovne rozhodol o trovách konania uznesením sp.zn. 15C/351/2017-188 zo dňa 16.4.2021, avšak žalobcovia podali aj voči tomuto uzneseniu odvolanie a to z dôvodu, že uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 16.3.2021 (zrušujúce) im vôbec nebolo doručené, a tak Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 12.9.2021 opätovne zrušil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 16.4.2021. Súd prvej inštancie následne doručoval uznesenie krajského súdu stranám sporu a po nadobudnutí právoplatnosti opätovne rozhodoval o trovách konania už predmetným uznesením č.k. 15C/351/2017-216 zo dňa 17.1.2022.

3. V ďalšom odôvodnení uviedol, že predmetom konania vo veci samej bolo vylúčenie veci z exekúcie, a to nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX kat. úz. M. J., na základe žaloby žalobcov, ktorá bola podaná dňa 20.11.2017, pričom na strane žalovaných vystupovala vtedy len spoločnosť LUMONT, s.r.o., ktorá mala na základe kúpnej zmluvy od právneho predchodcu žalobcov predmetnú nehnuteľnosť kúpiť. Už v tomto konaní však bola nehnuteľnosť zaťažená exekučnými príkazmi súdneho exekútora JUDr. Petra

Molnára a súdnej exekútorke JUDr. Borovskej. Podaním zo dňa 18.1.2018 upresnili žalobcovia okruh ďalších žalovaných, a to v 2. a 3. rade a podaním zo dňa 23.1.2018 rozšírili žalobu o ďalší subjekt, a to žalovaného v 4. rade na základe exekučného príkazu súdneho exekútora JUDr. Ing. Jozefa Buriho. Dňa 14.5.2018 bol žalobcami podaný návrh na zmenu žaloby s návrhom na zmenu sporových strán a zároveň voči žalovanému pôvodne v 1. rade spoločnosti LUMONT, s.r.o. zobrali žalobu späť, a to z dôvodu, že žalovaný v 1. rade vystupuje v exekučných konaniach ako povinný nie ako oprávnený, a preto nie je daná jeho pasívna legitímácia v tomto spore. Taktiež doplnili následne podanie tým, že bola na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 20C/58/2017 podaná žaloba o určenie, že predmetné nehnuteľnosti, ktoré žiadali vylúčiť z exekúcií, patria do dedičstva ich právneho predchodcu a za tým účelom žiadali prerušenie konania. Dňa 15.2.2019 žalobcovia predložili rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 23.11.2018 vo veci 20C/58/2017, ktorým súd rozhodol o tom, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po ich nebohom právnom predchodcovi, a preto zotrvali na podanej žalobe. Dňa 6.7.2020 žalobcovia už predložili súdu list vlastníctva, na ktorom sú zapísaní ako spoluvlastníci nehnuteľnosti a zobrali svoju žalobu voči žalovaným späť. Žiadali tiež priznať proti žalovaným v 2. až 4. rade náhradu trov konania.

4. Súd prvej inštancie následne citoval ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 257 CSP a dospel k záveru, že žalovaní v 2., 3. a 4. rade svojim správaním nezavinili procesne zastavenie konania, keďže títo boli zapísaní na LV exekučnými titulmi ako osoby oprávnené z exekúcií, ale na základe zmeny žaloby boli tieto osoby v konaní o vylúčení veci z exekúcie zapísané a označené ako žalovaní. Žalobca vzal späť svoju žalobu bez bližšieho uvedenia dôvodu s tým, že vo veci už bolo právoplatne rozhodnuté a na základe rozhodnutia súdu boli žalobcovia v 1. až 4. rade zapísaní ako podieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností na list vlastníctva. Súd vyslovil teda názor, že žalovaní v 2. až 4. rade nezavinili, že konanie sa muselo zastaviť, nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý vyplýva nie z hmotného, ale z procesného práva. Aj otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, preto súd posudzoval z procesného hľadiska a z hľadiska vzťahu výsledku správania sa žalovaných k požiadavke žalobcu. Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalobcov, že žalovaní mohli už po podaní žaloby uzavrieť so žalobcami mimosúdnu dohodu, čím by predišli trovám konania.

5. Súd prvej inštancie tiež nevidel dôvod na aplikáciu ust. § 257 CSP a nijaké okolnosti hodné osobitného zreteľa. Náhradu trov konania žalobcom voči žalovaným v 2., 3. a 4. rade nepriznal.

6. Žalobcovia v zákonnej lehote proti uvedenému uzneseniu podali odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Uviedli, že ako žalobcovia v zmysle ust. § 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti účinného do 31.3.2017 nemali inú možnosť, ako podať žalobu o vylúčenie veci z exekúcie práve proti žalovaným v 2. až 4. rade a žaloba voči žalovanému v 1. rade bola z ich strany nesprávne podaná, a preto už písomným podaním zo dňa 14.5.2018 bola voči tomuto žalovanému ako nedôvodná vzatá v celom rozsahu späť. Naopak, boli to žalovaní v 2. až 4. rade, ktorí najneskôr po doručení žaloby, ktorá bola predmetom tohto súdneho konania o vylúčenie veci z exekúcie v snahe vyriešiť predmetné právne veci sa mohli mimosúdne dohodnúť a upustiť od exekúcie veci, ktorej vylúčenie bolo predmetom tejto dôvodne podanej žaloby a predísť tak zbytočným trovám súdneho konania vrátane trov právneho zastúpenia, avšak toto neurobili. Aj po podaní tejto žaloby totiž trvali na tom, aby predmetné nehnuteľnosti boli naďalej predmetom exekučných konaní a to až do momentu, kým bolo rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 20C/58/2017 zo dňa 23.11.2018, právoplatným 12.1.2019 rozhodnuté, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi I. K. B., ktorý zomrel XX.X.XXXX. Napriek tomu však súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný v 1. rade procesne zavinil skutočnosť, že žalobcovia vzali návrh na začatie konania späť, a preto priznal žalobcom náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade a nie voči ostatným žalovaným. S poukazom na doposiaľ vykonané dokazovania žalobcovia tvrdili, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že podaná žaloba o vylúčenie veci z exekúcie bola dôvodná, pretože exekúcie žalovaných postihovali majetok, ktorý od počiatku nepatril povinnému, čo bolo nepochybne preukázané aj právoplatným rozsudkom vyššie citovaným, ktorý mal však len deklaratórne účinky, pretože len konštatoval existujúci skutkový a právny stav a konštitutívne účinky nemal. Nezakladá sa preto ani tvrdenie súdu prvej inštancie v odôvodnení, že žalobcovia žalobu vzali späť bez bližšieho odôvodnenia, pretože ešte v písomnom podaní zo dňa 27.2.2020 uviedli všetky dôvody, pre ktoré bola žaloba vzatá späť a bola to jednoznačne skutočnosť, že až na základe predmetného súdneho rozhodnutia žalovaní ako oprávnení v exekučných konaniach súhlasili s vylúčením predmetných nehnuteľností z exekúcie, čo bolo v konečnom dôsledku aj predmetom tohto súdneho konania a predmetné nehnuteľnosti odblokovali, t.j. ich speženie a blokácia prestala byť predmetom týchto exekučných konaní. Vychádzajúc teda výlučne z odôvodnenia

napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie by žalobcovia v tomto súdnom konaní o vylúčenie veci z exekúcie nemohli a to ani v prípade právoplatného rozsudku vo veci, ktorým by bolo vyhovené ich žalobe mať nárok na náhradu trov súdneho konania, čo je v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku a súvisiacimi platnými právnymi predpismi. Žalovaní (v 2. až 4. rade) procesne jednoznačne zaviniли zastavenie konania keďže je nepochybné, že až v priebehu tohto súdneho konania súhlasili s vylúčením predmetných nehnuteľností z exekúcií, nehnuteľnosti odblokovali a nepriznanie nároku na náhradu trov súdneho konania žalobcom, ktorí nemali inú možnosť len brániť svoje práva v tomto súdnom konaní, by bolo v rozpore so základnými princípmi spravodlivosti. Taktiež z rozhodnutia súdu prvej inštancie vôbec nevyplývajú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, prečo by nemal byť žalobcom priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 2., 3. a 4. rade vo výške 100%.

7. Zo strany žalovaných vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal napadnuté uznesenie aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. Žalobcovia použili odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

10. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil okolnosti celého prípadu, aplikoval správne ustanovenie zákona pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sporových strán a správne ho interpretoval na daný prípad. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnené a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku uznesenia.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Poukazujúc na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že vecne správne sú dôvody súdu prvej inštancie, s ktorými dôvodmi sa aj odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súdu uvádza:

13. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že dňa 20.11.2017 bola na Okresný súd Košice II podaná žaloba žalobcov proti spoločnosti LUMONT, s.r.o. o vylúčenie veci z exekúcie.

14. Uznesením č.k. 15C/351/2017-127 zo dňa 17.1.2020 súd prvej inštancie pripustil, aby na strane žalovaných pristúpili ďalšie subjekty, a to žalovaní v 2., 3. a 4. rade a zároveň pripustil zmenu žalobného návrhu v súvislosti so súdnymi exekúciami, ktoré sa viedli aj na predmetnej nehnuteľnosti.

15. Na č.l. 156 spisu sa nachádza podanie žalobcov, z ktorého vyplýva, že svoju žalobu berie proti žalovanému 3. celkom späť a v celom rozsahu žiada zastaviť konanie. Na č.l. 151 sa pritom nachádza taktiež podanie žalobcov späťvzatie žaloby, kde žalobcovia uvádzajú, že voči žalovaným v 1.,2. a 4. rade už predtým zobrali svoju žalobu späť a voči žalovaným si uplatnili nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

16. Uznesením č.k. 15C/351/2017-160 súd prvej inštancie celé konanie zastavil (z dôvodu späťvzatia žaloby), II. výrokom priznal náhradu trov konania právnenému zástupcovi žalobcu voči žalovanému v 1. rade vo výške 100% a III. výrokom náhradu trov konania voči žalovaným v 2. až 4. rade nepriznal. Keďže

odvolanie bolo zo strany žalobcov podané len proti III. výroku tohto uznesenia, v prvých dvoch výrokoch čo sa týka zastavenia konania a tiež čo sa týka priznania náhrady trov konania zástupcovi žalobcu voči žalovanému v 1. rade vo výške 100% nadobudlo uznesenie právoplatnosť (žalovaný 1. odvolanie nepodal). Ostalo teda rozhodnúť len o odvolaní žalobcov proti rozhodnutiu o náhrade trov konania voči žalovaným v 2. až 4. rade. V dôsledku odvolania žalobcov Krajským súdom v Košiciach č.k. 2Co/41/2021 zo dňa 16.3.2021 bol tento výrok zrušený a vec vrátená súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, ale aj z toho dôvodu, že napadnutý III. výrok uznesenia nespĺňal kritéria zrozumiteľného a vykonateľného výroku.

17. Uznesením č.k. 15C/351/2017-188 zo dňa 16.4.2021 súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodol tak, že náhradu trov konania žalobcom v 1. až 4. rade voči žalovaným v 2.,3. a 4. rade nepriznal. Aj voči tomuto uzneseniu bolo zo strany žalobcov podané odvolanie, v ktorom okrem iného namietali, že prvé zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 16.3.2021 im vôbec nebolo doručené. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 2Co/129/2021 zo dňa 12.8.2021 preto opätovne uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 16.4.2021 zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie práve z dôvodu, že súd prvej inštancie nemohol vo veci opätovne rozhodnúť, keď pôvodné zrušujúce uznesenie nenadobudlo ani právoplatnosť, lebo nebolo žalobcom doručené.

18. Po doručení rozhodnutia (prvého zrušujúceho rozhodnutia o trovách konania) žalobcom súd prvej inštancie opätovne rozhodol o trovách konania medzi žalobcami a žalovanými v 2.,3. a 4. rade práve uznesením, proti ktorému podali odvolanie a ktoré sa rieši v tomto odvolacom konaní.

19. Odvolací súd v prvom rade, vzhľadom na argumentáciu žalobcov v odvolaní, že žalovaný 1. vôbec nemal byť žalovaný pre nedostatok pasívnej legitímácie v spore o vylúčenie veci z exekúcie, keďže v exekúcii bol povinným, považuje za potrebné uviesť, že výrok o trovách konania vo vzťahu žalobcov a žalovaného v 1. rade nadobudol právoplatnosť, nemôže byť predmetom prieskumu odvolacím súdom v tomto odvolacom konaní. Predmetom rozhodovania je len náhrada trov konania vo vzťahu medzi žalobcami a žalovanými 2., 3., 4..

20. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza, že nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý vyplýva nie z hmotného, ale z procesného práva a otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je potrebné posudzovať z procesného hľadiska a z hľadiska vzťahu výsledku správania sa žalovaných k požiadavke žalobcu. S týmto záverom sa odvolací súd plne stotožňuje a konštatuje, že neboli to žalovaní v 2. - 4. rade, ktorí zavinili procesne zastavenie konania.

21. Nemožno spravodlivo požadovať od žalovaných v 2. – 4. rade, aby už po podaní žaloby pristúpili k mimosúdnej dohode o tom, že nehnuteľnosti sú z exekúcie vylúčené. Uznali to až po tom, čo bolo v inom konaní právoplatne rozhodnuté o vlastníckom práve k týmto nehnuteľnostiam a o tom, že tieto nehnuteľnosti nepatria povinnému z exekúcie. Nemožno teda zazlievať týmto žalovaným, že si len chránili svoje záujmy. Po tom, čo bolo nepochybne preukázané (rozhodnuté súdom) však na exekúcii týmto spôsobom nezotrvali, čo však nemožno interpretovať tak, že po začatí konania pre správanie sa týchto žalovaných bola žaloba vzatá späť. Žalobcovia vzali späť svoju žalobu, procesne teda zavinili zastavenie konania a preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovia neboli v odvolacom konaní úspešní, a žalovaným preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).